

Farní věstník

ZÁŘÍ 2012

Vydává Římskokatolická farnost Telč
ročník XX, číslo 9

Škola začíná

Po dvou prázdninových měsících opět dětem začíná škola. Také sbírka z neděle 9. září bude určena na církevní školství. Snad je to vhodná doba k připomenutí skutečnosti, že skrze svůj křest jsme všichni vstoupili do školy Boží lásky. Bůh nás vyučuje vlastním příkladem. Denně smíme pozorovat kolem sebe jeho stvořitelenskou moudrost a láskyplnou péči. V oběti Ježíšově, která se pro nás denně zpřítomňuje ve slavení mše svaté, smíme zakoušet hloubku božního sebedarování. Do nového školního roku přeji všem čtenářům farního věstníku vnitřní pozornost pro rozmanité formy božního sebedarování a vytrvalost ve snaze o následování tohoto příkladu.

o. Josef Maincl

“Střídání” kaplanů

Otec biskup Vojtěch Cikrle jmenoval k 15. 8. 2012 kaplana P. Stanislava Vášu administrátorem ve farnostech Hluboké Mašůvky a Unanov. Novým kaplanem byl jmenován P. Jiří Jeniš, který doposud působil jako kaplan ve farnosti Hodonín.

Otci P. Vášovi děkujeme za jeho službu v naší farnosti a v modlitbách prosíme o mnoho Božích milostí v jeho působení v nových farnostech.

Novému panu kaplanovi přejeme, aby se mu v naší farnosti líbilo a v příštím čísle FV s ním přineseme rozhovor.

Bohoslužby v září 2012

So	1. 9. 2012	18:00	Matka Boží
Ne	2. 9. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	8. 9. 2012	8:00	Matka Boží
		18:00	Matka Boží
Ne	9. 9. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
So	15. 9. 2012	18:00	Matka Boží
Ne	16. 9. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Štěpnice
So	22. 9. 2012	18:00	Matka Boží
Ne	23. 9. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží
Pá	28. 9. 2012	8:00	Matka Boží
		17:00	sv. Jakub
So	29. 9. 2012	18:00	Matka Boží
Ne	30. 9. 2012	7:30	sv. Jakub
		9:00	sv. Jakub
		10:30	Matka Boží

Vezmi a čti

26. srpna 2012

21. neděle v mezidobí – cyklus B

Mnozí z Ježíšových učedníků řekli: “To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?” Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: “Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznamená. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.” Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: “Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.” Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: “I vy chcete odejít?” Šimon Petr mu odpověděl: “Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží!” (Jan 6,60-69)

Eucharistie – síla, která zbožšťuje

Ježíš je chléb, protože jeho tělo je jistým způsobem syntézou veškerého kosmického života, kterou přijal od člověka za vlastní: tvoří jej nerosty, chemické sloučeniny, biologické látky atd. Ale zároveň je Ježíš “živým chlebem”, oživujícím chlebem, protože v něm Boží život proniká do života lidí i země. Eucharistie je síla, která dává vzkříšení, “lékem nesmrtelnosti”, jak říkal svatý Ignác z Antiochie, protože celý náš život a život světa nechává prosáknout Boží energií. Chléb, jež přijímáme, není jednoduše chléb, ale je božským chlebem pro všechny. Kristus svou smrtí a vzkříšením nechal vstoupit veškerenstvo do slávy. V eucharistii je nám nabídnuta tato nová možnost, která se všemu stvořenému otevírá, cesta proměny, protože i my se můžeme sjednotit s dílem vzkříšení. Výstižně to vyjadřuje v několika větách svatý Irenej z Lyonu: “*A je to proto, že mu patříme a jsme syceni prostřednictvím stvořeného. ... Kalich, který je vzat ze stvořeného světa, prohlásil za svoji vlastní krev, jejímž prostřednictvím se naše krev posiluje. A chléb, vzatý ze stvořeného světa, prohlásil za vlastní tělo, jehož prostřednictvím posiluje naše tělo.*”

V synergii s Kristem

Jedno z nejsilnějších pout, které sjednocuje lidi, je společná práce, jež je výrazem lásky. Meditace nad tajemstvími Ježíšova života, jak je předkládá svatý Ignác z Loyoly v Duchovních cvičeních, končí obvykle otázkou, kterou si má každý položit: “Co musím pro Krista udělat, když vidím, co udělal On pro mě?” V eucharistii se reálně setkáváme s Kristem, jeho tajemství jsou přítomná, a to vyvolává spontánně stejnou otázku, kterou si klade Ignác. Boží Syn sestoupil z nebe, říkají církevní Otcové, aby člověk mohl vystoupit do nebe. Podle starobylé definice modlitba a duchovní život jsou vystoupením duše k nebi. Výstup znamená námahu a práci. A kdyby toto úsilí mělo vyznít naprázdno? Kdo zdolává nějakou horu, přibližuje se světlu, ale slunce mu zůstává vzdálené stejně jako tomu, kdo zůstal v údolí. Nepřekvapí nás tedy skepse mnohých křesťanů k lidskému úsilí. Nezachráníme se lidským úsilím, ale pouze vírou. A víra je dar, není naší zásluhou. Toto rčení je známé z dob reformace. Nejsme to my, kdo vystupujeme k nebi, ale je to Bůh, který sestupuje, aby nás zachránil. Památka večere Páně slouží pouze k tomu, říkalo se tehdy, aby probudila naši víru.

Katolická tradice to nepopírá, ale vypouští slůvko pouze. V eucharistii Kristus osobně sestupuje k nám, aby nás vybídl a pomohl nám ke společnému výstupu, tzn. spolu s ním, s naší silou a s naší prací. Stáváme se jeho spolupracovníky, pracujeme spolu s ním “synergicky”. Výraz synergie je ještě něco více než jen “společně na něčem pracovat”. Ukazuje na sílu života, v tomto případě na sílu Božího života. Když se energie člověka, vyvolaná Duchem, spojí s energií Boží, vzniká synergie. Jednoduchým, ale krásným příkladem tuto skutečnost vysvětluje autor 4. století zvaný Pseudo-Makarij: Lidské snahy jsou jako práce rolníka. Víme, že nestačí orat a zasévat. Sklizeň závisí na slunci, vláze, teplotě. Jsou roky, v nichž je žeň chudá, přestože se rolník mnoho namáhal. A přece zůstává platné “normální” pravidlo: Čím více se na poli pracuje, tím bohatší bude úroda.

Když uplatníme tento příklad na naše téma, můžeme říci: Kristus, který se nám dává v eucharistii, je naším sluncem, pracujeme v jeho světle. Je naším pokrmem, konáme to či ono v jeho síle. Jeho láska se musí setkat s aktivní láskou ze strany člověka.

Tomáš Špidlík – Eucharistie – lék nesmrtelnosti

Církevní restituce na pokračování

V posledním období se stala katolická církev “středem” pozornosti při schvalování zákona o vyrovnání státu s církvemi. Z legislativního projednávání se stal velmi litý předvolební boj některých politických stran, kdy cestou urážek, ponižování a lži o katolické církvi, chtějí získat voliče pro svoje strany v podzimních krajských volbách. K propagandě těchto stran se kriticky vyjádřilo již mnoho významných osobností. Jedno “zamyšlení” nad tímto vám zde přetiskujeme.

Prosím, odpusťme ČSSD početní a pohádkové chyby

Sociální demokracie zásobila republiku billboardy. Pominu-li legrační zobrazení ruky jakéhosi preláta s prstenem – autoři se zde pravděpodobně inspirovali kostýmy některé z oblíbených “novočeských” čertovských crazy pohádek – text na billboardech není početně správně. Je to jako kdyby se předseda strany nechal vyfotit s hrdým úsměvem u počítačové kalkulačky s nápisem 1+1=4.

Nejsou-li billboardy početně dobře, nejsou-li odůvodněné rozumem, jsou tedy jen pocitové a to na úrovni oněch pohádek či komedií o popletených či nenasytných prelátech. Dovolím si proto tvůrcům kampaně pošeptat: ty pohádky nepopisují realitu – pracuji s nadsázkou – opravdu - říká se tomu legrace.

Možná by se tyto tabule daly ještě využít i komerčně. Na kampani strany by se ušetřilo. Navrhují sociální demokracii doplnit pod každý billboard jednoduchý název filmu: **Bože, jak hluboko jsem klesla.**

Ale trochu vážněji - POČTY.

Modelový příklad. Jak vznikl církevní majetek? Nejčastěji tak, že držitel panství jako patron nechal postavit kostel. Kostel dal farnosti – tedy všem živým a zemřelým farníkům. Byl praktik a věděl, že pokud má kostel existovat i roky po jeho smrti, kdy v něm bude pohřben, musí zajistit jeho provoz a opravy. Proto tomuto kostelu jako “osobě” připsal do zemských desek třeba dvě pole. Jedno na opravy, druhé na provoz – sloužení mší i za jeho duši. (Takovému poli se často říkalo např. Záduší či Mešnice.) Pole na opravy spravovali buď potomci patrona a věděli, že jednou za několik let výnos poslouží na opravy kostela, nebo je spravoval přímo farář, farnost. To, že to fungovalo, dokazují stovky dochovaných kostelů.

Po roce 1948 komunistický stát obě pole vzal a řekl, že se o potřeby provozu – platy kněží i o opravy kostela postará sám “s péčí řádného hospodáře”. Během 40 let z pole na údržbu investoval tak maximálně 2-3 úrody a z pole na provoz platil jen malou část jako nízké platy kněží. Při ceně pole cca 3 Kč na metr a ročním zisku cca 0,30 Kč získal stát hodnotu polí zpět za cca 10 let. Za 40 let tedy cca 4x. Beru tak v úvahu ten nejméně lukrativní majetek.

Podle nového návrhu zákona nyní stát vrátí kostelu cca půlku či dvě třetiny obou polí a řekne, že už nebude mít povinnost o kostel se starat. Za druhou půlku pole stát zaplatí, ale zároveň tu půlku může prodat, takže o nic nepříjde. Je to pro stát nevýhodné?

Církvim stát zaplatí 59 mlrd Kč a zároveň tyto miliardy může prodejem nevydaného majetku získat zpět. Stát se zároveň zbavuje povinnosti platit provoz církví - postupně bude platby snižovat po dobu 17 let. Předtím za více než 60 let využívání stát získal či mohl získat několikánásobek hodnoty původního celého majetku.

Tato transakce je totálně výhodná pro stát oproti současnému stavu. Je to dokonce zcela opačně než na billboardech. Vlády, které neřešily narovnání majetku, způsobily to, že ochudily stát o ztrátu hodnoty 20 let neudržovaného majetku a stát platil mnoho peněz i na nové církve, jejichž majetek nikdy nepřevzal. Nový zákon toto konečně řeší a navíc se jedná o velkou podporu ekonomiky, po které pořád volají ekonomové. Uvolní se množství pozemků, budov, majetku. Majetek bude dlouhodobě pronajímat a prodávat stát, vznikne mnoho menších příležitostí k podnikání po celé republice a hlavně půjde o postupný proces – každý rok něco.

Církve provádí a budou provádět z výnosu vráceného majetku množství práce, kterou stát tak dobře neumí – sociální a zdravotní péči, školství a kromě duchovního vedení i každodenní etické “celoživotní vzdělávání” tisíců lidí. (Stát se je dnes nepříliš úspěšně snaží suplovat etickou výchovou ve školách.) Každá koruna pro církve šla, jde a půjde do veřejné služby. Nebo snad znáte nějaké rody, které jsou bohaté tím, že měly příbuzné církevními představiteli? Určitě ne. Církve vkládaly svůj majetek do budov – dnes památek, do knih – dnes drahocenných unikátů, do uměleckých děl. Tento majetek nyní vydělává celé společnosti svou atraktivitou v cestovním ruchu - v nejrychleji se rozvíjícím “průmyslovém odvětví” v dnešním globalizovaném světě. Počty na billboardech tedy

nesedí. Ale nakreslit tam **ruku státu, která si bere měch a vrací váček** by vůbec nebylo pohádkové, přízemně by se to ale blížilo všední realitě.

POCITY

Nechme už počty, ceny, peníze. Podívejme se na “pohádkové pocity” ČSSD. Jsou opravdové?

Zčásti jde samozřejmě o předvolební lež, pardon účelovou interpretaci, zčásti o neznalost ale i o skutečně podvědomé antipatie. Stále nás totiž prostupují smyšlenky Zdeňka Nejedlého, který nadělal z hudebních skladatelů, umělců, vlastenců i lidí středověku či baroka komunisty a z lidí víry reakční živly. Jeho dezinterpretace pronikly za desetiletí školami, ovlivnily žáky, studenty a nakonec i ty normalizační či pozdější legrační pohádky a komedie, z nichž si odnášíme karikaturu historie...

Navrhují. Berme billboardy ČSSD shovívavě jako nepřilíš podařený pokus o vtíp a zkusme se občas zamyslet nad tím, jestli bychom si neměli poopravit stereotypy o historii. Přece jen jsme je mnozí získávali před řadou let na základní škole.

Pavel Čížek

Poznámka: Pavel Čížek je starosta města Spálené Poříčí a předseda hnutí Starostové a nezávislí v Plzeňském kraji.

Správně by mělo znít “... zapomeňme na ČSSD ...” při volbách, tak jak uvedl kardinál Miloslav Vlk v Katolickém týdeníku 34/2012: “Nutí mě to připomenout budoucím voličům, aby dobře sledovali, jak dnes politické strany mluví a jednají, protože ve volbách budeme rozhodovat o budoucnosti naší země. Já například nemohu volit takovou stranu, která jasně pošlapává demokratické principy, jak to dělá ČSSD”, uzavírá kardinál Miloslav Vlk.

(převzato)

Naši svatí farníci - sv. Markéta (Margareta)

Svatá **Markéta Antiochijská** (ve východní církvi **Marina**) byla starokřesťanská mučednice, o níž je jen velmi málo spolehlivých zpráv. Přišla na svět podle legendy ve druhé polovině 3. století jako dcera pohanského manželského páru v Antiochii. Kojná, přesvědčená křesťanka, vychovávala dívku od narození v křesťanské víře. Když zpozoroval otec po letech odklon své dcery od modlárství, udal Markétu u místodržícího Olybria. Toho učarovala krása mladé dívky, takže se nejen pokoušel odvrátit ji od křesťanství, ale chtěl ji i učinit svou ženou. Markéta, která věděla, do jakého nebezpečí se dostává při odmítnutí Olybriových návrhů, prohlásila odvážně místodržícímu, že zasvětila život svému nebeskému ženichu Ježíši Kristu. Řekla: “Smiš snad žádat, abych se vzdala nebe a zvolila místo toho prach země?” Pokořený Olybrius dal pak Markétu pálit pochodněmi, pověsit za vlasy a bičovat. Dále legenda vypravuje, že se zjevil zajatkyňi v žaláři v noci drak a chtěl ji spolknout.

Když udělala Markéta znamení kříže, příšera zmizela. Taká prý se zahojily těžké rány zázračným způsobem hned den po mučení. Když se šířil v lidu pro tyto zázraky stále větší neklid a četní pohané se nechávali pokřtít, neznal už hněv místodržícího mezi a nařídil veřejné stětí mladé křesťanky. Bylo to roku 305 n.l.

Úcta krásné mučednice Markéty je na východě doložena od 7. století, roku 908 byly její ostatky přeneseny do Itálie a na západě se kult rozšířil ve vrcholném středověku. U nás jej propagoval hlavně císař Karel IV., který ji dle nepodložených údajů učinil patronkou své soukromé kaple na Karlštejně. Uctívána se jako patronka těhotných žen a její jméno bylo velmi časté i v panovnických rodinách. Zobrazuje se nejčastěji s drakem a křížem v ruce.

Toto ze života sv. Markéty vše. Farní kostel sv. Jakuba chová ostatky sv. Markéty ve schránce na oltáři sv. Ježiška vlevo od hlavního oltáře. Pravost těchto ostatků byla několikrát církevně ověřena. Ostatky sv. Markéty do Čech dovezl řád jezuitů v roce 1636 spolu s dalšími svěťci.

Jezuity do Telče povolala zbožná hraběnka Františka Slavatová, která jim také vše potřebné svým nákladem vybudovala. V letech 1651 až 1654 jim postavila kolej, seminář pro výchovu chlapců, koupila jim dvorec a zahradu (Lannerovo zimní stadión). S děkanem Venským domluvila, pokud nebudou mít jezuité vlastní kostel, budou využívat kostel sv. Jakuba. K tomuto účelu jim postavila při vchodu do presbytáře vlastní sakristii a přistavěla ke kostelu “černou kapli” k pohřbívání rádoých bratří. Tehdá ji provinciál Ondřej Schambogen poslal z vděčnosti za všechna dobrodiní ostatky sv. Markéty. Františka Slavatová si neminila ponechat ostatky sv. Markéty pro sebe a darovala je do farního kostela, pro které nechala zhotovit oltář uprostřed kostela.

Jezuité se přičinili o rozšíření úcty k sv. Markétě tak, že byla spolu se sv. Jakubem pokládána za spolupatronku farního kostela a města Telče. O svátku sv. Markéty (tehdá 13. července) bývaly slavné bohoslužby a v neděli na to byly ostatky sv. Markéty vyzvednuty z oltáře a neseny ve slavném průvodu po telčském náměstí ke čtyřem oltářům jako při Božím Těle.

V neklidných letech, hlavně po zrušení jezuitského řádu ostatky sv. Markéty vystřídaly různá umístění na oltářích ve farním kostele i v kostele Jména Ježíš. V roce 1892, po ukončení generální opravy, se ostatky vrací zpět do kostela sv. Jakuba. V roce 1957 byla zhotovena pro ostatky nová schránka řezbářem Moštěkem z N. Říše.

Nelze opomenout, že k úctě sv. Markéty byla zbudována na dolní kašně její socha. S velkou pravděpodobností ji dala zhotovit svým nákladem hraběnka Františka Slavatová na přání jezuitů okolo roku 1670.

Ve starobylé písni ke sv. patronům farního kostela v 10. sloce naši předkové zpívali:

*Předkové naši toužili - mítí
svaté ostatky, - proti bouřkám
velmi ctíli - tělo svaté Markéty,
- Ó svatá panno, chraniž
nás - od bouří, krupobítí,
- bychom na polích mohli v čas
- svoji živnost' najítí.*

A o tom, zda na dolní kašně sv. Markéta šlape na chřtán drakovi se přesvědčte sami.

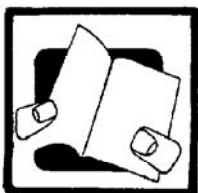

Zpráva z jednoty Orla

Sportovci - profesionálové i amatéři. Fanouškové i fanynky. Přijďte na florbal!

Orel jednota Telč společně s TJ Sokol Telč pořádá v Telči druhý ročník florbalového turnaje - Raptor Cup. Hraje se v sobotu 15. září ve sportovní hale od rána až do večera.

Podrobnosti a časový rozpis zápasů najdete na <http://www.raptorcup.cz>. Vstupné zdarma

Z farní knihovny

Čtení pro horké letní dny - Příběhy pro osvěžení duše

Lépe je žít bez jídla než bez příběhů. Bez jídla člověk zemře, ale bez příběhů žije jako mrtvý. Příběhy pro osvěžení duše jsou sbírkou krátkých, čtivých příběhů s pointou, které poučí i potěší. V jádru každého příběhu se skrývá moudrost, útěcha a povzbuzení pro chvíle nesnází a nezřídka i světlo pro rozhodování mezi tím, co je zlato, a co se jen tak třpytí... Sbírkou osvěžujících anekdot a příběhů sepsal autor pro katechety, rodiče, vychovatele a kněze, zkrátka pro všechny, kdo chtějí předávat křesťanské a všelidské hodnoty, ale neradi by své posluchače unavovali suchým moralizováním.

Pramen radosti - Daniel Ange

V době, kdy závratnou rychlostí ubývají zdroje energie, vyvstává naléhavá nutnost se přeorientovat na neustále obnovující se energii: na radost z Boha, kterou nic a nikdo nemůže nikdy vyčerpát. Vždy a bez přestání z něj budeme těžit sílu, odvahu, radost ze života. V této knížce nechám ještě více než ve svých předchozích publikacích mluvit ostatní. Nechám zaznít množství hlasů všech dob, aby každý ve své tónině zazpíval vlastní chvalozpěv na božskou radost. (Z autorova úvodu) Radost se ztrácí ze života lidí, šíří se skepse, smutek, deprese, beznaděj, zoufalství. Náš svět zasáhl smrtelný virus smutku až beznaděje. Kde se skrývá nebeská radost, která sestoupila na naši zem? Ona božská radost, jež se stala člověkem?

Knihka Daniela Ange nás zavede do dvanácti zahrad, kde klíčí, pučí a rozkvétá radost. Odhalí nám, jak tuto nesmrtelnou radost hledat a nacházet. Budeme číst vlastní úvahy autora o křesťanské radosti i citáty mnohých osobností. Pro čtenáře je pozváním k prohloubení vztahu lásky s Bohem, protože jen on je pramenem nepomíjivé radosti.

Nové CD s promluvy Vojtěcha Kodeta

CD Promluvy I. Vojtěcha Kodeta bylo nahráno při večerech chval v kostele sv. Havla v letech 2010-2011.

Promluvy jsou ve formátu mp3. Seznam promluv na CD:

1. Ježíš a hříšnice v domě farizeově (Lk 7,36-50)
2. Uzdravení deseti malomocných (Lk 17,11-19)
3. Přítel celníků a hříšníků (Mt 11,16-19)
4. Pojdte a uvidíte (Jan 1,35-39)
5. O posledním soudu (Mt 25,31-46)

6. Uzdravení hluchoněmého (Mk 7,31-37)

7. Ježíš a cizoložnice (Jan 8,1-11)

8. Emauzští učedníci (Lk 24,13-35)

Z matriky:

V měsíci červenci a srpnu byli pokřtěni:

Adam Brychta
Hana Ludmila Nosková
Jolana Bláhová
Anna Drevňáková
Ellen Margit Drevňáková
Karel Jakub Tůma

V měsíci červenci a srpnu byli oddáni:

Andreas Hagenow a Anna Marie Harrington
David Brychta a Lucie Hubcejová
Josef Obertik a Věra Matoušková
Jiří Vlácil a Hana Kadlecová
Michal Batelka a Anežka Andreasová
Antonín Fojt a Petra Kocarová

V měsíci červenci a srpnu nás předešli na věčnost:

Vladimír Petřů
Mgr. František Novák
Jaroslav Kocourek
Blažena Kořínková
Miloslava Stiborová
Jaroslav Kolář

Až deset tisíc lidí se v sobotu 18. srpna 2012 sešlo na Pouti rodin ve Žďáře. Pout' byla součástí křesťanského Celostátního setkání mládeže, které vyvrcholilo v neděli dopoledne mší svatou s arcibiskupem Janem Graubnerem. Kardinál Duka odsloužil na setkání mladých páteční večerní mši a přednášel také o církvi. Zároveň povzbudil členy přípravného týmu v jejich úsilí organizovat dobrovolně a zadarmo křesťanské akce. "Mladí, kteří tady jsou, mají větší hodnotu, než ty miliardy, o které se hádají v Parlamentu, církev existuje na našem území také proto, že jsou zde desetitisíce dobrovolníků, kteří denně vyrážejí do práce – varhaníci, kostelníci, uklízečky, řemeslníci... Dělají to zadarmo či za symbolický poplatek," doplnil kardinál.

Uzávěrka příštího čísla je v pátek 21. 9. 2012

Neprodejné, pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolická farnost Telč
Příspěvky prosíme zasílat na e-mail: k.kamenik@quick.cz

www.farnost-telc.cz